

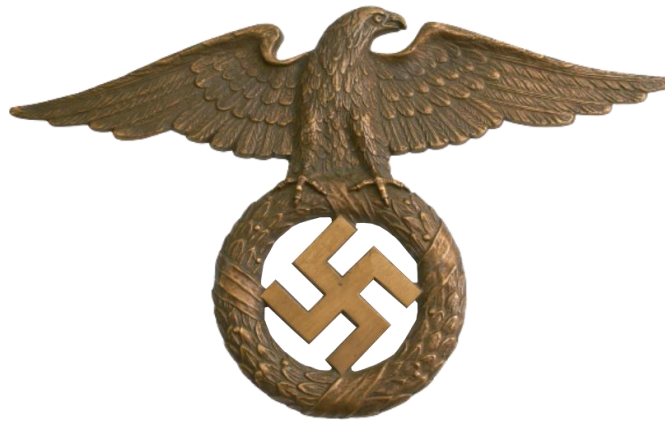
Διακήρυξη ΤΟΥ ΥΠΕΡΗΓΟΥ

για την ενέτειο ίδρυσης του Κόμματος

Μόναχο, 24. Φεβρουάριον 1943, Χοφμπόιγκεν

24 Φεβρουαρίου, 1943

**Διακήρυξη του Αρχηγού
για την τελετή ίδρυσης του κόμματος
στο Χοφμπρόικελλερ του Μονάχου**

Σύντροφοι του κόμματος! Συντρόφισσες του κόμματος!

Ο κομματικός σύντροφος Άντολφ Βάγκνερ, που σας μετέφερε τους χαιρετισμούς μου πέρυσι, είναι βαριά άρρωστος εδώ και πολλούς μήνες και ως εκ τούτου δεν μπορεί να λάβει μέρος στη σημερινή συγκέντρωση.

Γι' αυτό το λόγο ζήτησα λοιπόν από τον σύντροφο του κόμματος Έσσερ, ως έναν από τους πρώτους συναγωνιστές μου, που συμμετείχε στην ιδρυτική συνάντηση του κινήματος, να σας μιλήσει εκ μέρους μου, αυτό που – αναγκασμένος από τις περιστάσεις – δεν μπορώ να κάνω ο ίδιος για δεύτερη φορά.

Η γερμανική Βέρμαχτ, η οποία – όπως έκανε από την αρχή του πολέμου – τα κατάφερε άριστα αυτό το χειμώνα, βρίσκεται σε σκληρή μάχη ενάντια στην παγκόσμια απειλή που υποκινούν οι τράπεζες της Νέας Υόρκης και του Λονδίνου μαζί με τους μπολσεβίκους Εβραίους στη Μόσχα.

Εγώ ο ίδιος είμαι στα ανατολικά και επομένως δυστυχώς δεν μπορώ να είμαι ανάμεσά σας αυτή την ημέρα. Ωστόσο, οι σκέψεις μου φέτος είναι ακόμα περισσότερο μαζί σας από πριν. Γιατί ποια μοίρα θα είχε πλήξει το λαό μας και πέρα απ' αυτόν όλη την Ευρώπη, αν στις 24 Φεβρουαρίου του 1920 σε αυτήν την αίθουσα, στην οποία βρίσκεστε, δεν είχαν διακηρυχτεί οι θέσεις της εθνικοσοσιαλιστικής επανάστασης, που κατέλαβε τον γερμανικό λαό και οδήγησε σε αυτή τη δύναμη, που σήμερα είναι σε θέση όχι μόνο να βάλει τέλος στον κίνδυνο του εβραϊκού κόσμου, αλλά να τον συντρίψει στο τέλος.

Το τραγούδι της επίθεσης (Sturmlied) του αξέχαστου, παλιού, πιστού μας Ντίτριχ Έκαρτ αποδεικνύεται ξανά σάλπισμα αυτούς τους μήνες, που μπορεί να ξυπνήσει τους ανθρώπους για να ανοίξουν τα μάτια τους στη μοίρα που θα επηρεάσει εμάς στο παρόν και το μέλλον των παιδιών μας – και πέρα απ' αυτό όλων των ευρωπαϊκών λαών – θα απειλούνταν αν το διαβολικό σχέδιο των εγκληματιών του εβραϊκού κόσμου δεν αποτύγχανε.

Γνωρίζετε όλοι τις συνθήκες, που επέτρεψαν στον εχθρό στα ανατολικά, παρόμοια με τις δυνάμεις της φύσης τον περασμένο χειμώνα, να ανατρέψει στην πορεία αυτού του χειμώνα ένα μέρος από εκείνες τις επι-

τυχίες που επιτεύχθηκαν με τον ηρωισμό των στρατιωτών μας το καλοκαίρι. Ξέρετε όμως και ότι ο δρόμος του Κόμματός μας δεν ήταν ούτε ένας ασφαλής ούτε καν εύκολος δρόμος προς την επιτυχία, αλλά υποστήκαμε αμέτρητες δυσκολίες και οπισθοδρομήσεις, που προκλήθηκαν και μας επιβλήθηκαν από τους ίδιους εχθρούς, που σήμερα – ενάντια σε έναν ολόκληρο κόσμο – πρέπει να πολεμήσουμε.

Όταν ανακοίνωσα το πρόγραμμα του κόμματος σε αυτή την αίθουσα το 1920 και την απόφαση να εξοντώσω τους εχθρούς του λαού μας με κάθε φανατισμό, ήμουν ένας μοναχικός και άγνωστος άνθρωπος. Η Γερμανία είχε υποστεί την πιο βαθιά ταπείνωσή της. Ο αριθμός εκείνων που πίστευαν σε μια αποκατάστασή της ήταν αμελητέος, οι άνθρωποι που ήλπιζαν ότι μπορεί να συμβεί αυτό στη γενιά μας, ήταν ακόμη λιγότεροι.

Οι λίγοι υποστηρικτές που ενώθηκαν μαζί μου εκείνη την εποχή αντιμετώπισαν μια συντριπτική υπεροχή του εχθρού. Για κάθε εκατό εθνικοσοσιαλιστές, υπήρχαν εκατομμύρια αντίπαλοι, εν μέρει τυφλωμένοι, εν μέρει βυθισμένοι στο μίσος, χωρίς να υπολογίζουμε εκείνους τους λιγόπιστους ανθρώπους που πάντα περιμένουν πρώτα την επιτυχία για να βαδίσουν μετά στη νικηφόρα πλευρά με γενναία καρδιά.

Τι διαφορά σε σύγκριση με τον αγώνα του σήμερα! Γιατί, όσο μεγάλος κι αν είναι ο συνασπισμός των εχθρών μας, σαν δύναμη είναι μικρότερη από τη δύναμη της συμμαχίας εκείνων των εθνών που αντιτίθενται στην μπολσεβίκικη-πλουτοκρατική καταστροφή.

Ο αγώνας του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος βρισκόταν συχνά σε μια θέση όπου μόνο οι φανατικοί υποστηρικτές μπορούσαν ακόμα να πιστέψουν σε μια νίκη, ενώ οι κατά τα άλλα οξυδερκείς αντίπαλοί του ήταν ήδη πεπεισμένοι ότι είχαν σκοτώσει την ιδέα και το κόμμα. Κι όμως το κίνημά μας γεννιόταν ξανά κάθε φορά, ξεπέρασε κάθε οπισθοδρόμηση και βγήκε από κάθε κρίση πιο δυνατό από ό,τι πριν. Το κόμμα υποστηρίχθηκε πάντα από την ακλόνητη απόφαση να μην συνθηκολογήσουμε σε καμία περίπτωση και να μην εγκαταλείψουμε τον αγώνα σε καμία περίπτωση, μέχρι να συντριφτεί και να εξαλειφθεί η συνωμοσία των εχθρών μας στο εσωτερικό.

Σύντροφοί μου του κόμματος! Αυτόν τον φανατισμό τον μάθατε από εμένα. Να είστε βέβαιοι ότι σήμερα εμπνέομαι από τον ίδιο φανατισμό, που δεν θα με εγκαταλείψει ποτέ όσο ζω. Λάβατε επίσης αυτήν την πίστη από εμένα και να είστε βέβαιοι ότι αυτή η πίστη είναι πιο δυνατή μέσα μου σήμερα από ποτέ. Θα διαλύσουμε και θα συντρίψουμε τη δύναμη του εβραϊκού διεθνούς συνασπισμού και η ανθρωπότητα που αγωνίζεται

για την ελευθερία, τη ζωή και το καθημερινό της ψωμί, θα κερδίσει την τελική νίκη σε αυτόν τον αγώνα.

Όπως στον καιρό του αγώνα μας για την εξουσία, κάθε επίθεση από τους εχθρούς μας και κάθε φαινομενική επιτυχία τους με έκανε πιο αποφασισμένο να μην παρεκκλίνω από το μονοπάτι που αργά ή γρήγορα θα έπρεπε να οδηγήσει στη νίκη, έτσι και εγώ είμαι σήμερα διαποτισμένος από την ίδια θέληση να επιμείνω μέχρι το πικρό τέλος στο έργο που μου έδωσε η μοίρα.

Έχω το δικαίωμα να πιστεύω ότι η Πρόνοια με επέλεξε για να εκπληρώσω αυτό το καθήκον, γιατί χωρίς τις ευλογίες της, εγώ, σαν ένας άγνωστος άνδρας, δεν θα μπορούσα ποτέ να ξεκινήσω το μονοπάτι που οδηγεί από αυτήν την αίθουσα πέρα από τόσα πολλά εμπόδια και μέσα από τόσες πολλές επιθέσεις στην ανάληψη της εξουσίας και, τελικά, σε αυτόν τον αγώνα που στέφθηκε από νίκες που όμοιες της δεν έχουν ξαναδεί την παγκόσμια ιστορία, αλλά και ο οποίος έχει βαρύνει από πολλές ευθύνες που θα είχαν σπάσει πολλούς πιο αδύναμους χαρακτήρες.

Όμως η Πρόνοια μου έδωσε την τύχη να έχω πάντα γύρω μου τέτοιες ώρες μια ορκισμένη κοινότητα, μια κοινότητα που με αφοσίωση πάντα θεωρούσε την κοινή μοίρα δική της και που πάντα στάθηκε πιστά δίπλα μου, σαν Αρχηγός της σε αυτόν τον αγώνα, και θα στέκεται δίπλα μου σε αυτόν τον αγώνα.

Αν σας απευθύνω αυτό το μήνυμα, τότε, το κάνω από την ίδια βαθιά ευγνωμοσύνη όπως και την περασμένη χρονιά, αγαπητοί μου σύντροφοι και συντρόφισσες του κόμματος, προς εσάς που βρήκα όχι μόνο τους πρώτους εκπροσώπους της εθνικοσοσιαλιστικής κοσμοθεωρίας, αλλά και της εθνικοσοσιαλιστικής στάσης, εκείνης της στάσης που έχει αποδείξει την αξία της με τόσο πρωτοφανή τρόπο, ιδιαίτερα σε περιόδους μεγάλης δοκιμασίας. Οι οπορτουνιστές της αστικής μας ζωής απέτυχαν να το καταλάβουν αυτό, όπως και οι μάζες των παλαιών κομμάτων μας, που υποκινούνταν από τον εβραϊσμό. Γιατί λοιπόν να είναι διαφορετικά σήμερα; Υπάρχει μόνο μία διαφορά: σήμερα, η γιγάντια μάζα του γερμανικού λαού στέκεται πίσω από το νέο Ράιχ. Ο λαός είναι αποφασισμένος να αποδεχθεί άνευ όρων τη νέα ιδέα του Ράιχ, η οποία είναι εμπνευσμένη από τον εθνικοσοσιαλιστικό κόσμο της σκέψης. Το κόμμα όμως έχει γίνει η ακλόνητη ενσάρκωση αυτής της εξουσίας και σήμερα είναι ο εσωτερικός εγγυητής όχι μόνο της επίτευξης της νίκης, αλλά και της διατήρησης του λαού μας για το μέλλον.

Ειδικά αυτούς τους μήνες και ίσως τα επόμενα χρόνια πρέπει να εκπλη-

ρώσει το δεύτερο μεγάλο ιστορικό καθήκον του: να ταρακουνάει συνεχώς το γερμανικό έθνος, να ξεκαθαρίζει το μέγεθος των κινδύνων, να ενισχύει την ιερή πίστη για την υπέρβασή τους, να ενσταλάξει δύναμη στις αδύναμες φύσεις, αλλά και να είναι αδίστακτο στην καταστροφή των σαμποτέρ. Θα εργαστεί για να έχει ένα διαφωτιστικό αποτέλεσμα, όπως έκανε κάποτε, σε περιπτώσεις όπου κάποιος δέχεται πρόθυμα τη φώτιση· να διαλύσει τον τρόπο με δεκαπλάσιο τρόπο· να εξοντώσει τους προδότες ανεξάρτητα από το ποιοι μπορεί να είναι και τι μεταμφίεση χρησιμοποιούν για να πραγματοποιήσουν τις προθέσεις τους εναντίον του λαού.

Ακόμα κι αν το άνθος των ανδρών του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος αντιμετωπίζει τον εχθρό σήμερα και εκπληρώνει το καθήκον της ως στρατιώτες με υποδειγματικό τρόπο, ακόμη και οι παλιοί μαχητές παραμένουν οι ισχυρότεροι φανατικοί στη διεκδίκηση της γερμανικής θέλησης για ζωή και χρόνο με το χρόνο ενώνονται μια νέα ηλικιακή ομάδα από τη νεολαία της Γερμανίας, πλήρως μορφωμένη σύμφωνα με τις εθνικοσοσιαλιστικές αρχές, σφυρηλατημένη από τις ιδέες της εθνικής μας κοινότητας και πρόθυμη να αναλάβει δράση εναντίον οποιουδήποτε θα έπρεπε να τολμήσει να αμαρτήσει ενάντια στον αγώνα μας για ελευθερία. Και όπως στην εποχή του αγώνα του κόμματος για την εξουσία, ειδικά οι συντρόφισσες του κόμματος, οι Γερμανίδες και τα κορίτσια μας, ήταν οι πιο αξιόπιστοι πυλώνες του κινήματος, έτσι και τώρα το πλήθος των γυναικών και των κοριτσιών μας είναι και πάλι το ισχυρότερο στοιχείο στον αγώνα για τη διατήρηση του λαού μας. Διότι το ποια μοίρα προορίζεται κυρίως για τον γερμανικό λαό, δόξα τω Θεώ, όχι μόνο οι Εβραίοι στο Λονδίνο και τη Νέα Υόρκη, αλλά και εκείνοι στη Μόσχα το είπαν ξεκάθαρα.

Είμαστε όμως αποφασισμένοι να τους δώσουμε μια όχι λιγότερο σαφή απάντηση. Αυτός ο αγώνας λοιπόν δεν θα τελειώσει με τον αφανισμό της Άριας ανθρωπότητας, όπως επιδιώκουν, αλλά με την εξόντωση του εβραϊσμού στην Ευρώπη. Από κει και πέρα όμως, οι σκέψεις του κινήματός μας – χάρη σε αυτόν τον αγώνα – θα γίνουν κοινή κληρονομιά όλων των λαών ακόμη και των εχθρών μας. Το ένα κράτος μετά το άλλο θα αναγκαστεί, κατά τη διάρκεια του αγώνα του εναντίον μας, να εφαρμόσει τις εθνικοσοσιαλιστικές θεωρίες στη διεξαγωγή αυτού του πολέμου που προκλήθηκε από αυτούς και με αυτόν τον τρόπο, η γνώση της καταραμένης εγκληματικής δραστηριότητας του εβραϊσμού θα εξαπλωθεί μέσω αυτού του πολέμου σε όλους τους λαούς.

Όταν οι αντίπαλοί μας νόμιζαν κάποτε το 1923 ότι είχαν τελικά συντρίψει το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα οριστικά και ότι τελείωσα στα

μάτια του γερμανικού λαού λόγω της δίκης μου, έτσι στην πραγματικότητα βοήθησαν την εθνικοσοσιαλιστική κοσμοθεωρία να εξαπλωθεί σαν φωτιά σε ολόκληρο το γερμανικό λαό και μετέφερε τη γνώση της ουσίας του εβραϊσμού σε τόσα εκατομμύρια άνδρες, όπως εμείς οι ίδιοι δεν θα μπορούσαμε ποτέ να κάνουμε υπό κανονικές συνθήκες. Με τον ίδιο τρόπο ο διεθνής εβραϊσμός, που υποκίνησε αυτόν τον νέο πόλεμο, θα ανακαλύψει ότι το ένα έθνος μετά το άλλο θα ασχολούνται όλο και περισσότερο με αυτό το ζήτημα για να αναγνωρίσουν επιτέλους αυτό το παγκόσμιο πρόβλημα σε όλο του το απειλητικό μέγεθος.

Πάνω από όλα, αυτός ο πόλεμος αποδεικνύει την αδιαμφισβήτητη ταυτότητα της πλουτοκρατίας και του μπολσεβικισμού, καθώς και την κοινή φιλοδοξία όλων των Εβραίων να εκμεταλλευτούν τα έθνη και να τα κάνουν σκλάβους της διεθνούς συντεχνίας εγκληματιών τους.

Η ίδια συμμαχία που αντιμετώπισαμε κάποτε σαν κοινούς εχθρούς μας στη Γερμανία, μια συμμαχία μεταξύ του χρηματιστηρίου της Φρανκφούρτης και της «Κόκκινης Σημαίας» στο Βερολίνο, τώρα υπάρχει ξανά μεταξύ των εβραϊκών τραπεζικών οίκων στη Νέα Υόρκη, της εβραϊκής πλουτοκρατικής άρχουσας τάξης στο Λονδίνο και των Εβραίων του Κρεμλίνου στη Μόσχα.

Όπως ακριβώς ο γερμανικός λαός πολέμησε με επιτυχία τον εβραϊκό εχθρό στο εσωτερικό σαν συνέπεια αυτής της συνειδητοποίησης και τώρα πρόκειται να το τελειώσει οριστικά, έτσι και οι άλλοι λαοί θα σκέφτονται όλο και περισσότερο τον εαυτό τους κατά τη διάρκεια αυτού του πολέμου και θα τοποθετηθούν τελικά μαζί ενάντια σε αυτό το φυλετικό μέτωπο που προσπαθεί να τους καταστρέψει όλους.

Αλλά όπως κάποτε μέσα στο Ράιχ κατά τη διάρκεια του αγώνα μας για την εξουσία οι Εβραίοι πάντα χαιρόντουσαν σε κάθε υποτιθέμενη οπισθοδρόμηση που υποστήκαμε και όπως μπέρδεψαν τις πυρετώδεις ελπίδες τους με την σκληρή πραγματικότητα, έτσι πιστεύουν και τώρα, όπως και τον περασμένο χειμώνα, ότι πρόκειται να φτάσουν τον χιλιόχρονο στόχο τους. Αλλά ακριβώς όπως και πέρυσι, έτσι και αυτή τη φορά θα ζήσουν τρομερή απογοήτευση. Αντίθετα, ο γερμανικός λαός θα συγκαλέσει τώρα και θα χρησιμοποιήσει όλες του τις δυνάμεις σε βαθμό που δεν έχει συμβεί ποτέ στην ιστορία της ανθρωπότητας για πόλεμο. Δεν θα διστάσουμε ούτε ένα δευτερόλεπτο να ζητήσουμε συνεισφορές σε αυτόν τον μοιραίο αγώνα από εκείνες τις χώρες που ευθύνονται για το ξέσπασμα αυτού του πολέμου. Θεωρούμε αυτονόητο ότι δεν μπορούν να σωθούν ξένες ζωές σε μια εποχή που απαιτεί τόσες σκληρές θυσίες από

τη δική μας ζωή. Σε άρρηκτη, πιστή συνεργασία με τους συμμάχους μας, θα πραγματοποιήσουμε μια κινητοποίηση των πνευματικών και υλικών αξιών της Ευρώπης, παρόμοια με την οποία η ήπειρός μας δεν έχει ξαναδεί στην ιστορία πολλών χιλιάδων ετών. Αυτό είναι απαραίτητο για να εξασφαλιστεί μια ανεξάρτητη εθνική ζωή για όλη την Ευρώπη, μια ζωή που αποτέλεσε τη βάση όχι μόνο του μεγάλου κοινού μας πολιτισμού, αλλά και της υλικής ύπαρξης αυτής της ηπείρου.

Παλιοί μου σύντροφοι του κόμματος, σας χαιρετώ, όπως πάντα, με πλημμυρισμένη καρδιά. Σας ευχαριστώ που μου κάνατε τότε δυνατό να ξεκινήσω με επιτυχία τον δρόμο που ήταν προϋπόθεση για τη σωτηρία του γερμανικού Ράιχ και ολόκληρης της Ευρώπης.

Οι σκέψεις μου είναι μαζί σας αυτή την ώρα όπως ήταν πάντα. Κατά τη διάρκεια αυτών των μηνών, εβδομάδων και ημερών, όμως, το καθήκον μου με αναγκάζει συνεχώς να σκέφτομαι και να εργάζομαι και να προετοιμάζω την επερχόμενη τροπή των γεγονότων για εκείνους που ως μαχητές του λαού μας, μαζί με τους συμμάχους μας, που διαμορφώνουν τη μοίρα του κόσμου, με τα αδέρφια και τους συντρόφους μας, κυρίως με τους Γερμανούς στρατιώτες στο μαχόμενο μέτωπο στην Ανατολή, γιατί εκεί θα κριθεί το μέλλον της Γερμανίας και, πέρα από αυτό, της Ευρώπης. Το αποτέλεσμα όμως πρέπει και θα είναι η νίκη μας!